

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/427/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113231996
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ama Odalošová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6113231996.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Amy Odalošovej a sudcov JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a JUDr. Janky Boroškovej v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Debt Finance AG, Industriestrasse 13C, 6300 Zug, Švajčiarsko, IČO: CHE-100.023.266., zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Bratislava, Karadžičova 8, proti žalovanému: C. U., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX V. V., B. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného do 30. 06. 2016, Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, 080 01 Prešov, Námestie legionárov 5, IČO: 42 176 778, obaja zastúpení JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, 984 01 Lučenec. J. Kráľa 5/A, o zaplatenie sumy 1 072,53 € s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 10C/83/2014-106 zo dňa 06. 10. 2015, v spojení s uznesením č. k. 10C/83/2014-141 zo dňa 15. 07. 2016 takto

rozhodol:

I. Rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 10C/83/2014-106 zo dňa 06. 10. 2015 v spojení s uznesením č. k. 10C/83/2014-141 zo dňa 15. 07. 2016 v časti, v ktorej okresný súd rozhodol tak, že navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania (trovy právneho zastúpenia) 389,27 € na účet jeho právneho zástupcu v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia a tiež tak, že vedľajšiemu účastníkovi priznáva nárok na náhradu trov prvoinštančného konania vo výške 100 % účelne vynaložených, v časti priznanej výšky náhrady trov konania rozhodnutie zrušuje a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

II. Vedľajšiemu účastníkovi priznáva náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100 % účelne vynaložených.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozhodol tak, že konanie v časti o zaplatenie sumy 71,39 €, zmluvnej pokuty vo výške 0,065 % denne zo sumy 1 027,14 € od 19. 09. 2013 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 3,2750 % zo sumy 1 027,14 € od 19. 09. 2013 do zaplatenia tak, že úrok z omeškania a zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1 659,71 €, pričom odo dňa nasledujúceho po dosiahnutí tejto sumy len 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 1 027,14 € do zaplatenia zastavil (prvý výrok).

Vo zvyšku súd návrh zamietol (druhý výrok).

Navrhovateľovi (žalobcovi) uložil povinnosť nahradiť odporcovi (žalovanému) trovy konania (trovy právneho zastúpenia) 82,24 € na účet jeho právneho zástupcu v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia (tretí výrok).

Navrhovateľovi (žalobcovi) uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu (žalovaného) trovy konania (trovy právneho zastúpenia) 389,27 € na účet jeho právneho zástupcu v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia (štvrtý výrok).

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že nárok uplatnený žalobcom z úverovej zmluvy, ktorú uzatvoril pôvodný veriteľ, ako osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy konala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a žalovaný ako spotrebiteľ v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho

zákonníka, zamietol z dôvodu premlčania, nakoľko žalobca uplatnil návrh na súde až po uplynutí premlčacej lehoty.

3. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie v súlade s § 142 ods. 1 OSP, keď mal za to, že žalovaný bol v plnom rozsahu úspešný a preto mu vznikol nárok, na náhradu trov konania. Náhradu trov konania priznal aj vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného z dôvodu, že tento zdieľa procesný úspech účastníka, na strane ktorého vystupuje.

4. Súd prvej inštancie priznal žalovanému náhradu trov konania v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. za jeden úkon právnej služby - účasť na pojednávaní dňa 06. 10. 2015 zníženú o 50 % v zmysle § 13 ods. 2 vyhlášky, lebo išlo o spoločný úkon pri zastupovaní žalovaného aj vedľajšieho účastníka, t. j. v sume 30,71 € s 50 % režijným paušálom 4,20 € a náhradu trov právneho zastúpenia žalovanému - cestovné náhrady za cestu jeho právneho zástupcu zo sídla Advokátskej kancelárie v Lučenci do Banskej Bystrice na pojednávanie a späť dňa 06. 10. 2015 vo výške 50,61 €, ktorú si uplatnil vo výške jednej polovice 25,307 €, nakoľko sa zúčastnil aj iného pojednávania v Banskej Bystrici. Z tejto mu priznal 50 % náhrady, t. j. 12,65 €, keď na tom istom pojednávaní zastupoval právny zástupca žalovaného aj vedľajšieho účastníka. Zároveň mu priznal aj nárok na náhradu za stratu času strávených cestou za 6 polhodín po 13,98 €, z ktorých si právny zástupca z dôvodu, že cestoval na iné pojednávanie, uplatnil jednu polovicu vo výške 41,94 €. V rámci zastupovania žalovaného mu patrí polovica z uvedenej náhrady, teda 20,97 €. Priznané trovy súd prvej inštancie priznal žalovanému zvýšené o 20 % SPH, t. j. 13,71 €.

5. Súd prvej inštancie priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy právneho zastúpenia za 4 úkony právnej pomoci a to za úkony 1. prevzatie a príprava zastúpenia 61,41 € + režijný paušál 8,04 €, 2. písomné podanie na súd - vyjadrenie k návrhu zo dňa 23. 05. 2014 - 61,41 € + režijný paušál 8,04 €, 3. účasť na pojednávaní dňa 22. 07. 2015 61,41 € + režijný paušál 8,39 €, 4. účasť na pojednávaní dňa 06. 10. 2015 výške 50 % (vzhľadom na spoločné zastupovanie žalovaného a vedľajšieho účastníka jedným právnym zástupcom) t. j. 30,71 € + režijný paušál 4,20 €.

6. Právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka priznal súd prvej inštancie aj cestovné náhrady za cestu na pojednávanie a späť dňa 22. 07. 2015 vo výške 47,16 € a pomernú časť za cestu vykonanú dňa 06. 10. 2015 v sume 12,65 €, ktoré zvýšil o 20 % DPH. Spolu teda priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy konania vo výške 389,27 €. Súd prvej inštancie nepriznal vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu za stratu času vo výške 83,88 € v súvislosti s cestou vykonanou dňa 22. 07. 2015 z dôvodu, že na pojednávaní sa nezúčastnil advokát, ale advokátsky koncipient a v zmysle § 17 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2014 Z. z. patrí pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť advokátovi náhrada za stratu času, teda nie koncipientovi. Okresný súd uviedol, že účelom náhrady za stratu času je finančne kompenzovať stratu, ktorá vzniká advokátovi cestovaním, teda za čas, počas ktorého by mohol vykonávať advokátsku činnosť. Koncipient je zamestnancom advokáta, ktorého advokát vysielala na služobnú cestu a za tento čas mu patrí mzda, lebo ide o plnenie pracovných povinností v rámci pracovného času. Advokát, ktorý advokátskeho koncipienta zamestnáva, môže počas tohto času vykonávať inú advokátsku činnosť, a ak by súd priznal náhradu za stratu času aj za čas strávený cestou zo sídla advokáta do sídla súdu a späť advokátskemu koncipientovi, potom by za tento čas získal advokát príjem z výkonu vlastnej advokátskej činnosti i náhradu za stratu času, ktorá má byť práve kompenzáciou. Preto mu ju nepriznal.

7. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

8. V súlade s § 61 CSP stranami v konaní sú žalobca a žalovaný, preto odvolací súd namiesto pôvodného označenia účastníkov navrhovateľ a odporca, ich označuje žalobca a žalovaný.

9. V súlade s § 204 zák. 99/1963 Zb. proti výroku, ktorým súd prvej inštancie nepriznal vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov konania v plnej výške, podal odvolanie vedľajší účastník. V odvolaní uviedol, že súd mu síce priznal náhradu, avšak v nižšej sume, keď súd prvej

inštancie považoval uplatnenú náhradu za stratu času za cestu strávenú na pojednávanie dňa 22. 07. 2015 za neopodstatnenú z dôvodu, že pojednávania sa nezúčastnil samotný splnomocnený právny zástupca, ale na zastupovanie splnomocnil advokátskeho koncipienta. Vyhláška č. 655/2004 Z.z. o odmenách v žiadnom zo svojich ustanovení neustanovuje, že pri právnych úkonoch advokátskeho koncipienta, vykonávaných mimo sídla advokátskej kancelárie, nevzniká nárok za stratu času, preto výklad ustanovení vyhlášky, ktorý uviedol v rozhodnutí súd prvej inštancie, považuje za nesprávny, zjavne odporujúci ustanoveniam vyhlášky týkajúcich sa nároku na náhradu za stratu času, ako aj z ustálenej súdnej praxe. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/502/2015 zo dňa 31. 08. 2015, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5Co/186/2013 zo dňa 08. 10. 2013.

10. V odvolaní uviedol, že trovy ním vynaložené považuje za účelne vynaložené v súlade s uznesením Najvyššieho súdu SR 2M Cdo 16/2008 zo dňa 259. 10. 2009 pre voľbu advokáta neustanovuje zákon žiadne obmedzenia. Je na účastníkovi, ktorého z advokátov zapísaných v zozname advokátov si účastník zvolí. Vedľajší účastník má principiálne právo na náhradu trov konania. Vzhľadom na uvedené navrhol rozhodnúť tak, že mu bude priznaná náhrada trov prvoinštančného konania vo výške 489,93 €. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

11. Žalobca sa k odvolaniu nevyjadril.

12. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 v čase podania účinného OSP aktuálne § 362 ods. 1 CSP) oprávneným subjektom, stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 201 OSP) aktuálne § 359 CSP) proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 201 a § 202 OSP aktuálne § 355 ods. 1 CSP) po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 205 ods. 1 OSP aktuálne § 127 a § 165 CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom § 379 CSP a dôvodmi odvolania § 380 ods. 1 CSP) s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP) viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať, alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) dospel k záveru, že je potrebné rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmeniť.

13. Podľa prechodného ust. § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), ktorý nadobudol účinnosť 01. 07. 2016 platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta práv CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Odvolací súd konštatuje, že nová právna úprava vychádza síce z princípu okamžitej aplikability procesnoprávných noriem (viď § 470 ods. 1 CSP), rešpektuje ale procesný účinok tých odvolaní, ktorý zostal zachovaný aj po 30. júni 2016 (viď § 470 ods. 2 CSP). V dôsledku toho platí, že ustanovenia novej od 1. júla 2016 účinnej právnej úpravy o odvolaní sa v odvolacom konaní nemôžu uplatniť v plnom rozsahu hneď od uvedeného dňa, v celej šírke a so všetkými dôsledkami. Úplná aplikabilita týchto ustanovení novej právnej úpravy sa uplatní až pri odvolaniach podaných od uvedeného dňa. Opačný záver by bol porušením právnej istoty a legitímnych očakávaní strán, lebo ten, kto konal na základe dôvery v platný a účinný zákon, nemôže byť vo svojej dôvere k nemu sklamaný [viď tiež závery vyjadrené v rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) sp.zn. PL. ÚS 36/1995]. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozhodoval a prejednal aj odvolanie Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, 080 01 Prešov, Námestie legionárov 5, IČO: 42 176 778 (vedľajšieho účastníka na strane žalovaného) podané pred účinnosťou CSP, aj keď nová úprava v CSP daný typ vedľajšieho účastníka už neupravuje. Odvolací súd rozhodoval v súlade s Čl. 3, 4 CSP, keď v súlade s princípom spravodlivosti rozhodnutie musí sledovať rozumné usporiadanie procesných vzťahov.

14. Predmetom odvolania bolo preskúmanie rozhodnutia v časti, v ktorej súd prvej inštancie rozhodol o trovách konania, tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného nepriznal súd prvej inštancie náhradu trov konania v plnej výške. Súd prvej inštancie nepriznal vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu za stratu času vo výške 83,88 € v súvislosti s cestou vykonanou dňa 22. 07. 2015 z dôvodu, že na pojednávaní sa nezúčastnil advokát, ale advokátsky koncipient a v zmysle § 17 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2014 Z. z. patrí pri úkonoch právnej služby vykonávaných

v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť advokátovi náhrada za stratu času, teda nie koncipientovi.

15. Pre správne rozhodnutie o odvolaní bolo potrebné zodpovedať otázku, či možno účastníkovi konania priznať náhradu trov konania spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia - ako náhradu za stratu času pri účasti na pojednávaní v prípade, že sa tohto pojednávania nezúčastnil osobne advokát, ale len jeho advokátsky koncipient.

16. Procesná úprava umožňuje každému účastníkovi konania zvoliť si v súvislosti s účasťou na civilnom konaní ako zástupcu advokáta, ktorého odmeňovanie upravuje Vyhláška č. 655/2004 Z. z. Predmetná vyhláška ustanovuje v § 1 ods. 1 a 2 spôsob určenia a výšku odmeny, náhrady hotových výdavkov a náhrady za stratu času advokáta za právne služby poskytované klientom na základe dohody alebo ustanovenia na to oprávneným orgánom. Odmena advokáta sa určuje na základe dohody medzi advokátom a jeho klientom; ak nedôjde k dohode na určenie odmeny advokáta sa použijú ustanovenia tejto Vyhlášky o tarifnej odmene (§ 9 až 14). Uvedený predpis rieši v celom svojom obsahu len odmeňovanie advokáta, ktorému vznikajú v spojitosti s poskytovaním právnej služby náklady. Bez ohľadu na spôsob určenia odmeny patrí advokátovi vždy náhrada hotových výdavkov (medzi ktoré patria najmä súdne poplatky a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady a odpisy) a náhrada za stratu času.

17. Podľa § 17 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu.

18. V zmysle § 16 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii pri jednotlivých úkonoch môže advokáta zastúpiť advokátsky koncipient alebo aj iný zamestnanec advokáta.

19. Občiansky súdny poriadok účinný v čase urobenia úkonu a v čase rozhodovania súdu prvej inštancie v § 25 ods. 3 ustanovoval oprávnenie advokáta dať sa zastupovať iným advokátom ako ďalším zástupcom, prípadne advokátskym koncipientom, ktorého zamestnáva.

20. Podstata procesného zastúpenia v občianskom súdnom konaní spočíva v tom, že zástupca je oprávnený v zásade na všetky právne úkony v mene zastúpeného. K splnomocneniu ďalšej osoby zástupcom môže dôjsť len v prípade, ak to zákon umožňuje. Pri zastupovaní advokátom dáva právna úprava advokátovi možnosť splnomocniť iného advokáta; prípadne advokátskeho koncipienta na vykonávanie procesných úkonov v mene advokáta. Z postavenia advokátskeho koncipienta nepochybne vyplýva, že úkony, ktoré vykonáva v súvislosti so zastupovaním advokáta, u ktorého je zamestnaný, vykonáva v mene zamestnávateľa - advokáta, a tiež na jeho účet. Úkon uskutočnený advokátskym koncipientom je v konečnom dôsledku úkonom právnej služby advokáta, za ktorý zodpovedá samotný advokát. Vnútorný vzťah medzi zástupcom (advokátom) a jeho substitútom (advokátskym koncipientom) je nezávislý od vzťahu medzi účastníkom konania a zástupcom (advokátom), ktorému bola udelená plná moc. Účastník konania uhradza advokátovi všetky náklady vzniknuté v súvislosti so zastupovaním v zmysle Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. - tarifnú odmenu (pokiaľ nebola medzi nimi uzavretá iná dohoda), náhradu hotových výdavkov a aj náhradu za stratu času, a to bez ohľadu na skutočnosť, či sa na jednotlivom úkone zúčastnil advokát alebo ním zvolený zástupca.

21. Zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku účinného v rozhodnom čase, Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. a ani zákona o advokácii nevyplýva, že by mal súd pri rozhodovaní o trovách konania účastníka, ktorý bol v konaní zastúpený advokátom, uplatňovať iný právny režim zohľadňujúc pritom okolnosť, či posudzovaný úkon vykonal advokát alebo jeho koncipient.

22. Odvolací súd sa nestotožnil so záverom okresného súdu, že advokátovi neprináleží náhrada za stratu času (§ 17 vyhl. č. 655/2004 Z. z.) v prípade, ak pojednávania mimo sídla advokáta sa zúčastní advokátsky koncipient, nie priamo advokát.

23. V prípade, ak konanie bolo sčasti zastavené (t.j. z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby), súd prihliadne na to, či a kto zavinil, že k zastaveniu muselo dôjsť. Najprv teda posúdi otázku, čo bolo

dôvodom, že konanie muselo byť sčasti zastavené, a s prihliadnutím k tomuto záveru potom hodnotí celkovú otázku, z akej časti bol ten ktorý účastník úspešný. Ak je na čiastočnom späťvzati žaloby dané zavinenie žalobcu, treba vyvodiť, že v tomto rozsahu nemal žalobca vo veci úspech (tak ako to bolo v tomto prípade). Vtedy platí, že kto zavinil čiastočné zastavenie konania, mal ohľadne tejto časti žaloby neúspech a úspech sa z hľadiska posudzovania náhrady trov konania pričíta opačnej strane sporu (Najvyšší súd 6 M Cdo 19/2010 Slovenskej republiky).

24. V prejednávanej veci preto vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného, keď bolo v konaní rozhodnuté v prospech žalovaného a žalovaný nezavinil zastavenie konania v časti, vzniklo právo na náhradu trov konania žalovanému aj vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného voči žalobcovi v plnom rozsahu.

25. Súd prvej inštancie rozhodol dňa 06. 10. 2015 t. j. pred účinnosťou nového procesného poriadku, ktorého účinnosť nastala dňom 01. 07. 2016, ktorý už neumožňuje odvolaciemu súdu rozhodovať o výške náhrady trov konania, ale len o nároku na náhradu trov konania. V súlade s § 262 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

26. Odvolací súd vzhľadom na to, že rozhodoval v čase účinnosti už nového procesného predpisu, rozhodoval v súlade s novou úpravou procesného predpisu a zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, aby výroky zodpovedali novým procesným predpisom, a teda zmenil napadnutý výrok rozhodnutia tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške, vzhľadom na výsledok konania, a to pomer úspechu vo veci. Je nesporné, že žalovaný bol vo veci v plnom rozsahu úspešný, v časti bolo konanie zastavené z dôvodu na strane žalobcu (žalobca procesne zavinil zastavenie konania) a vo zvyšku bol návrh zamietnutý.

27. Keďže žalovanému vznikol nárok na plnú náhradu trov konania, aj vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného, ktorý má rovnaké práva vznikol nárok na náhradu trov v plnom rozsahu.

28. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného konania vo výške 100 % účelne vynaložených v konaní. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v súlade s § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (aj náhradu za stratu času, a to bez ohľadu na skutočnosť, či sa na jednotlivom úkone zúčastnil advokát alebo jeho koncipient). V súlade s § 391 ods. 2 je súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

29. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jeho úspechu vo veci. Odvolateľ bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný a preto mu vzniklo proti žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania.

30. O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpisu uvedie, tiež proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).